

σταντίνου Σ. Ξανθοπούλου καὶ Θεμιστοκλέους Ἰωαννίδου.

2. Προτιθέμενον δὲ τὴν διάπλυσιν χρηστῶν πολιτῶν διαπράττεται αὐτὴν διὰ τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως, τῆς ψυχικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις καὶ τοῖς Γυμνασίοις παιδείας.

3. Τὰ ἐν ἑπτὰ ἔτεσι διδασκόμενα ἐν αὐτῷ μαθήματα εἶναι ταῦτα·

α.) Ἑλληνικά, γλῶσσα καὶ φιλολογία.

β.) Λατινικά ὡσαύτως, εἰς τοὺς μὴ προτιθεμένους τὸ ἐμπόριον.

γ.) Ἱερὰ ἱστορία, Κατήχησις τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ Χριστιανικὴ ἠθική.

δ.) Πλήρης Ἀριθμητικὴ καὶ στοιχειώδης Γεωμετρία, Ἀλγέβρας μέρος καὶ ἐπίπεδος τριγωνομετρία.

ε.) Γεωγραφία Μαθηματικὴ, Φυσικὴ καὶ Πολιτ.

ς.) Ἱστορία Ἑλληνικὴ καὶ γενικὴ.

ζ.) Σύνοψις φυσικῶν ἐπιστημῶν.

η.) Ψυχολογία καὶ Λογικὴ.

θ.) Γαλλικά.

ι.) Ἀγγλικά.

ια.) Καλλιγραφία καὶ Ἰχνογραφία.

ιβ.) Γυμναστική.

ιγ.) Διπλογραφία, Ἐμπορικὸν δίκαιον καὶ Ἐμπορικὴ Γεωγραφία εἰς τοὺς προτιθεμένους τὸ ἐμπόριον.

4. Πάντα ταῦτα τὰ μαθήματα διδάσκονται ὑπὸ τῶν καθιδρυτῶν τοῦ Λυκείου καὶ ὑπ' ἄλλων ἀξίων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ὑπὸ τῆς Β. Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένων.

4. Ἐκτὸς τῶν μηνιαίων ἐξετάσεων γίνονται καὶ δημοσίᾳ ἐνιαύσιοι περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου, ἂν δὲν ἐγκριθῇ ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

6. Αἱ διακοπαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1. Ἰουλίου καὶ λήγουσι περὶ τὴν 20 Αὐγούστου.

7. Ὁ Διευθυντὴς ἔχει τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ Λυκείου.

8. Ὁ Συνδιευθυντὴς ἐνδιατιώμενος ἐν τῇ Λυκείῳ ἐπαγρυπνεῖ ἰδίως περὶ τῆς ἠθικῆς εὐρυθμίας καὶ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως.

9. Ὁ ἄλλος καθιδρυτὴς, ἐνδιατιώμενος καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Λυκείῳ, ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς σωματικῆς εὐεξίας, τῆς εὐταξίας καὶ τῆς μελέτης.

10. Ἀναγκαστοὶ καὶ ἀρμόδιοι συμβουhoί, οἷον ἱερεῖς, ἱατροί, παιδονόμοι κλπ. διενεργοῦσι πάντα τὰ λοιπὰ συντελεστικὰ εἰς τὸν σκοπὸν ἔργα.

- 2 Τρόφιμος γίνεται·

α.) Ὅστις εἶναι ὑγιὴς καὶ ἡλικίας ἀπὸ 9—15 ἐτῶν, ἀναγιγνώσκει καλῶς, γράφει καὶ ἀριθμεῖ.

β.) Ὁ ὑποσχόμενος ὅτι ἔσται εὐπειθής.

γ.) Ὁ πληρόνων δραχμὰς 1,500 κατ' ἔτος προπληρωτέας καθ' ἑξαμηνίαν, καὶ προσαγόμενος ὑπὸ τινος τῶν γονέων ἢ τοῦ κηδεμόνου αὐτοῦ.

2. Τὴν ἐνδυρασίαν, τὰ τῆς κλίνης καὶ τὰ βιβλία ἔχει ὁ τρόφιμος δι' ἰδίας δαπάνης τῶν γονέων ἢ τοῦ κηδεμόνου αὐτοῦ.

3. Διὰ μικρὰ ἐξόδω λαμβάνει παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ 2—4 δραχμὰς κατὰ μῆνα, καὶ μόνον παρ' αὐτοῦ.

4. Ὅστις γίνεται δεκτὸς ν' ἀκροάζηται τὰ μαθήματα ἐξωθεν φοιτῶν, πληρῶναι μόνον 240 δρ. κατ' ἔτος προπληρωτέας κατὰ τριμηνίαν κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι ὡς ὁ τρόφιμος. Ὁ δὲ γινόμενος δεκτὸς καὶ νὰ διημερεύῃ καὶ νὰ προγευματίζῃ μετὰ τῶν τροφίμων πληρῶναι 500 δρ. κατ' ἔτος, προπληρωτέας κατὰ τριμηνίαν.

- 6) Ὁ νοθετηθεὶς καὶ ἐπιπληχθεὶς καὶ τιμωρηθεὶς πολλάκις μαθητὴς καὶ μηδὲν βελτιωθεὶς ἀποβάλλεται.

7. Ἐάν τις θελήσῃ νὰ μεταβῇ ἄλλου, ὀφείλει νὰ τὸ προαναγγεῖλῃ ὁ γονεὺς ἢ ὁ κηδεμὼν πρὸ τριῶν μηνῶν ἄλλως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς τριμηνίας.

7. Πᾶσα ἐπὶ τοῦ διοργανισμοῦ τούτου γενησομένη ὑπὸ τῆς πείρας καὶ τῆς παρκτηρήσεως βελτίωσις υποβληθήσεται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Β. Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1856.

Χρῆστος Βάφας.

Κωνσταντῖνος Σ. Ξανθοπούλος.

Θεμιστοκλῆς Ἰωαννίδης.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Τῷ ἐλλογιμωτάτῳ Κερῖω Α. Ρ. Ραγκαβῇ.

κτλ. κτλ. κτλ.

—ooo—

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΜΑΘΗΤΑΙ.

1. Οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐνδιατιώμενοι εἶναι οἱ κυρίως τρόφιμοι αὐτοῦ.

Ἐπίτρεψον εἰς τὴν ἀρχαίαν φιλίαν μας νὰ σοὶ ἀφιερῶσω τὸ οἶονδ' ἥποτε τοῦτο ποιημάτων μου. Ἡ ἀφιέρωσις αὕτη θέλει καταδείξῃ ὅτι, καί τοι ἀπὼν, διατηρῶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου ζῶσαν καὶ ἀκμαίαν τὴν πρὸς σὲ εὐλκρινῇ φιλίαν καὶ ὑψηλὴν ὑπόληψιν ὥς μοι

ἐνέπνευσαν τὰ ἔξοχα προτερήματά σου καὶ αἰὺν πέρ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθοεργίαι σου. Ἔστω δὲ τοῦτο σφραγὶς καὶ ἐνέχυρον τῆς ἀδελφικῆς εὐνοίας, μεθ' ἧς διατελῶ ἀείποτε

Σ δ ς

Γ. ΚΑΝΔΙΑΝΟΣ ΡΩΜΑΣ.

ΥΠΑΡΧΕΙΣ;

---*---

Διατί μ' ἐλκύεις, ὦ ξένη εἰκὼν, καὶ πόσον
Καὶ διηγεκῶς τὴν φαντασίαν μου ὑψόνεις;
Ἐξαίψις εἶσαι τοῦ ροῦς μου ἢ γέρεις
Τὴν ἀλήθειαν μὲ σέ; Ὑπάρχεις ἢ ὄχι; ...
Ποῖος ροῦς ἀνθρώπιнос γεννᾷ! Πᾶν ὅ,τι
Ἐφευρίσκει ὁ θνητὸς ἐπῆρχε, ἐπάρχει,
Καὶ εἰς τὰ μυστήρια κρύπτεται τοῦ ἀπείρου.
Ἐρίοτε Ὑψίστου σπινθήρ μᾶς φωτίζει
Καὶ εἰς τοῦ παρόντος τὴν ἡμέραν φέρει
Ὅ,τι δι' ἡμᾶς ἦτο εἰς τὸ σκότος. Ὅλα
Τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης τὰ θαυμάσια,
Πᾶσα στιγμή, πᾶν ἄτομον καὶ πᾶσα
Σκέψις τὸ ὁμολογοῦν, τὸ διακηρύττουν.
Καὶ σὺ, καὶ σὺ πάντοτε ἐπῆρχες, ὥσπερ
Καὶ τώρα ἐπάρχεις. Τῆς ψυχῆς μου ὁρόσος
Ὅ,τι ἐμάρατε ἢ πείρα μοὶ ἀναγνώεις.
Θέλω εὐτυχῆσαι ἐγὼ ποτὲ τὰ ἴδια
Πραγματικῶς ἐδῶ τὸ πρόσωπόν σου;
Ἡ ἄνθρωπος θέλει φαίσεσθαι ἔμπροσθέν μου
Φάντασμα, μέχρι τῆς ἐσχάτης ὥρας,
Καθ' ἣν εἴ τὴν βλέψῃ μοὶ ἀνοιχθῇ τὸ μέλλον,
Ἵνα εἰς ἐκείνην τὴν ζωὴν εἰσέλθω,
Ὅπου τέλος οὐδέποτε ἀπαρτᾶται;
Τί ζητεῖς ἀπ' ἐμέ τώρα; Πῶς πόσον
Μὲ ἀνησυχεῖς καὶ πόσον μὲ θηρεύεις;
Πειρασμὸς εἶσαι ἢ ἄγγελος; Ἄν ἦσαι
Τοῦ Παραδείσου κάτοικος, ἵσταλμένος
Νὰ μ' ἐπισχύρῃς, παρηγορίαν τὰ δίδῃς
Ἐ τοὺς πολυλόχους τῆς ζωῆς μου ἀγῶνας
Διατί μὲ συνταράττεις, καὶ ἡ καρδίᾳ μου,
Ὅποταν παρουσιάζεσαι, κινεῖται
Μὲ τοσοῦτους παλμούς, ὥστε τὸ στῆθος
Νὰ τὴν βαστάξῃ ἀδυνατεῖ; καὶ ὅποταν
Ἀπομακρύνεσαι ἀπ' ἐμέ, σνῶμα
Ἀπομακρύνονται τὰ πάντα, κ' αἶγνης
Ἡ ὑπαρξίς μοι καθίσταται σκότος

Καὶ οὕτω μὲ τυραννεῖς εἴτε ἀποδαίνεις
Ὅρατῇ, εἴτε ἀόρατος ἐπίσης;
Ἄν πειρασμὸς, εἰπέ διατί μὲ κάλλος
Παρίσταται ἡ θεά σου ἀθάνατος, καὶ φέρει
Τρυφάς, αἱ ὁποῖαι δὲν λέγονται μὲ λέξεις
Ἐκχέουσα τοῦ Οὐρανοῦ τὰς εὐωδίας;
Διατί εἰς ἐμὲ ἡδονῶν τοσοῦτοι εἰσβάλλουν
Χαίμαρροι, ὥστε ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ μου
Τὸ σῶμα τὰ ἀποχωρισθῇ, τὰ εἰσελθῇ
Εἰς τοῦ ἀπείρου τοὺς κόλπους, ἐρωμένη
Μὲ σέ, μόνον μὲ σέ, καὶ εἰς τὰς ἐκστάσεις
Τοῦ ἔρωτος καὶ αἱ δύο βεβυσμισμένα
Εἰς ἀγνώστους μὲ σέ κόσμους τὰ τρέχῃ
Καὶ τῶν σφαιρῶν τὰς ἀρμονίας τ' ἀκοῇ
Ὡς ἂν ἐώσταλον ὅλοι τὴν χαρὰν τῆς;
Μὴ παριστάνῃς σὺ τὴν πεπρωμένην
Ἐν τὰ ἦναι μὲ ἐμὲ, ἀφοῦ εὐτυχῆσω
Τὸν γῆενον τὰ ἐκδυθῶ βόρβορον καὶ ἴσως
Μοὶ προβαλεῖς σὺ τώρα διὰ τὰ λάβω
Μίαν τοῦ μέλλοντος θεῶν ἔς τὴν ζωὴν ταύτην;
Ναί! Μὲ τὸ πνεῦμα ἀνυψωμένον βλέπω
Ἡ τὰ βλέπω μοὶ φαίνεται εἰς τὸ μέλλον
Εἰς μίαν συγχωρευμένης τὰς ζωάς μας,
Καὶ μὲ ἀνθηρὰν νεότητα ἐνδεδυμένης
Εἰς αἰώνιον τὰ πλέωσιν εὐτυχίαν.
Ἄν ἡ Οἰκουμένη ἀνατραπῇ ἔαν ἦναι
Εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν βούλητιν γραμμένον
Οἱ ἀνακυκλοῦντες ἔς τὸ ἀχαρὲς ἀστέρες
Ἀκαταπαύστως ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον
Σ' τοῦ μηδενὸς τὰ πίπτωσι τὴν ρύκτα,
Ὅρῳ πρὸς Σᾶς μὲ ἀθανασίαν πλάσμεναι
Ὡς στιγμή τὰ περῶσι οἱ αἰῶνες, μόνον
Τὸ παρὸν εὐτυχὲς τὰ παλὴν ἔμπροσ Σας.
Ἀλλὰ σ' εἶδα ποτὲ ἔς τὸν κόσμον ἢ ὄχι;
Ἐὰν ποτὲ δὲ σ' ἀπῆρτησα ἐδῶ κάτω,
Πῶς σὲ βλέπω παρτοῦ! Ὅταν φωτίζῃ
Τὸ λυκανγὲς, μὲ αὐτὸ καὶ σὺ διαλάμπεις
Εἰς τὰς ἀκτίνας τῆς σελήνης εἶσαι
Εἰς τοῦ νεροῦ τὸ διαφανές ἔς τὴν ἄκραν
Γαλήνην τῆς νυχτὸς καὶ τῆς ἡμέρας.
Ὅπου ἀρετῇ, ὅπου ἠθικῇ, ὅπου χάρις,
Ὅπου εὐμοργίας ἐξέχῃ δῶρον, εἶναι
Ἐπόμενον πῶς εἶσαι. Ἀλλ' ὅταν θέλω
Ὅρθῶς τὰ σὲ διακρίνω, τότε γένεις
Κ' ἐξαλείφεται ὡς ὄνειρον ἔς τὴν ὥραν
Ὅτε μᾶς ἐξυπνῇ βροχὴ πρωίας.
Καὶ μία σύγχυσις μόνον μένει ἔμπροσ μου,
Ἦτις τ' ὄνειρον κρύπτει καὶ δεικνύει.
Οὕτω ποτὲ δὲν ἤμπορῶ τὰ λάβω

Τὴν μορφὴν σου εἰς τὴν μνήμην τυπωμένην,
 Ἀλλὰ σιγῆμαίως τὴν βλέπω γὰρ προβάλλει
 Ὡς ἀστραπὴ καὶ ὡς ἀστραπὴ γὰρ ἐκλείπει.
 Ὅλος εἰς σὲ, μοι φαίνεται πολλάκις
 Πῶς μακρυνὴν ἐρίστε ἀνάμνησιν σου
 Ὅρῳ ἔς τὴν κοινωρίαν, καὶ εἰς αὐτὴν τότε
 Πάσας μου τὰς φροντίδας ἀφιερώνω.
 Ἀλλὰ διαμιάς ὅ,τι ἰδικόν σου σβύεται
 Καὶ ὅλα ἀπ' αὐτῆς ὅλα τὰ κάλλη χάνονται,
 Καὶ ἡλεκτρισμός καὶ αἰσθήσεων πλάνη καὶ ἔρως μου.
 Οἷτος ὁ βίος μου βασανίζεται ὅλος
 Εἰς τὸ γὰρ σὲ ζητῶ καὶ εἰς οὐδὲν μέρος
 Νὰ μὴ σ' ἐνρίσκω μίαν φοράν μ' ἐφάρη
 Ὅτι εἰς τινα ἀληθῶς σ' εἶχα ἀπαρτήσει
 Τῆς γῆς ὥραιαν· ἴδα εἰς αὐτὴν τὴν τόσῃ
 Τερπρότητά σου, ἴδα τὸ κάλλος ὅπερ
 Ἡδέως σὲ περιχλίνει· τ' ἀκτινοβολοῖ
 Ἰδα θέληγητρα, πάντα ὅσα εἰς σὲ λάμπουν.
 Ἀρκετὸν ἀπὸ τότε ἔζησα χρόνον
 Εἰς τὴν ἀπάτην. Ἡ καρδιά μου, ὁ νοῦς μου
 Ὁ ἐνθουσιασμός, τὸ ἀκίνητόν μου βλέμμα
 Ὅλα εἰς αὐτὴν ἦσαν συγκεντρωμένα·
 Σχέψιν δὲν εἶχον μὴ ἰδικὴν της, πόθον
 Παλμόν μὴ ἰδικόν της· ἀδιακόπως
 Καὶ ἡδέως ἀντήχουν τὸ ὄνομά της ἡ αὔρα,
 Ὁ αἶθρ, τὰ δάση, ἡ θάλασσα, αἱ πεδιάδες.
 Αὕτη διανγῆς ἄγγελος, αὕτη ἥλιος,
 Αὕτη οὐρανός μου, ἐλπίς μου, αὕτη τὸ πᾶν.
 Μόνον καὶ μόνον ἐγὼ ἐννόησα τότε
 Τί ἐστίν ἔρως. Ἀρκοῦντως τότε ἠσθάνθην
 Ὅτι ὅσαι ἐδῶ καλοῦνται ἀγάπαι, εἶναι
 Ἀνάμνησις μακρὰ καὶ μικροτάτη
 Τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης· ἐκοσμήθη
 Μὲ καλλοτὴν πρωτοφανῆ καὶ ὁ κόσμος,
 Καὶ ὅσον ἔς τὴν πλάσιν πῦρ ἐρίσκεται, ὅλον
 Συγκεντρώθη ἐντὸς ἐμοῦ· δὲν εἶχον
 Ἀνάπαυσιν ποτέ· τέφρις, γοητεία,
 Ἐρωτος μέθη καὶ ἡδονὴ τοσοῦτον
 Μὲ εἴλκνον ἰσχυρῶς, ὥστε μοι ἐφάρη
 Ὅτι ἐκ τῆς γῆς ἤμην ἀνυψώμενος
 Καὶ εἰς γλυκύτερον τότε εἰσῆλθον κόσμον.
 Ἐβυθίσθητο ὅλη ἡ ὑπαρξίς μου
 Εἰς τὴν πλημμύραν πόσης εὐτυχίας.
 Κ' ἐκυρίευσεν τὰς φρένας μου, τὸ πνεῦμα
 Ἐπαράστασις τοιοῦτη, ὥστε ἐφοβήθην
 Μήπως χαθῶ τὸ ἀδάμαστόν μου πάθος
 Εἰς τὴν καρδίαν μου δὲν ἄφινε τόπον
 Δι' ἄλλον ἔρωτα ἢ πόθον, δι' ἄλλην πίστιν.
 Ἐπεσον κατὰ γῆς παρὰ τοῦ Πλάστου.

Ζητῶν ἔλκος· καὶ ἐπίσης προσεπάθουν
 Τοὺς λογισμούς μου εἰς ἑμαυτὸν γὰρ κρύψω,
 Δίδωσι οὐτε δι' αὐτὸν ἔμενε τόπος.
 Καὶ τρομασμένος οὕτως ἠγαράχουν
 Ἐκ τοῦ μεγάλου τῆς ψυχῆς μου φόβου
 Μήπως συνρίσουν τοῦ ἄκρου θυμοῦ του·
 Οἱ κεραυνοί, καὶ ἐκεῖ μὲ κατακαύσουν.
 Ἀλλὰ εἰς ὀλέγον σκεπτόμενος ἴδα,
 Ὅτι δὲν εἰσεχώρει ἔρως τοσοῦτος
 Ποτὲ εἰς καρδίαν θνητοῦ χωρὶς τοῦ Ὑψίστου
 Τὴν βουλὴν. Τοῦ Ὑψίστου ὅστις μᾶς δίδει
 Μὲ τρόπους μυστηριώδεις καὶ διαφόρους,
 Καθὼς διαφέρει ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων,
 Τὴν οὐράνιον αὐτὴν ἐπιθυμίαν,
 Ἀκαταπαύστως γὰρ φλεγώμεθα οὕτως
 Ἀπὸ τῆς δάδα τοῦ ἔρωτος· καὶ πάντες
 Νὰ αἰσθανώμεθα τὸ αἶσθημα τὸ θεῖον
 Ὅπερ ἔς τὸ κέντρον πάσης τῆς ἀγάπης
 Τὴν ἀνθρωπότητα προσέλκει· ποῖαι
 Νὰ καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ κάτω
 Ποῖαι φλόγες τὴν καρδίαν μας θέλουν τρέχει
 Ὅταν μὲ πῦρ παρτοτεινὸν ἀνάψουν
 Ἐκ τῆς θέας τοῦ ἡλίου, ὅστις ἀεδῶς
 Τὴν πλάσιν ζωογονεῖ καὶ δὲν ἐπλάσθη.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

—•••••

Πλὴν τῶν ἄλλων αὐτοῦ θαυσιλῶν συνδρομῶν, ἃς προανέφερον ἡ Πανδώρα, ὁ ἐν Πετροπόλει Κ. Βερναρδάκης ἐδωρήσατο καὶ ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Ἑρμουπόλεως. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἔχει λόγους νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ.

— Τοῦ Κ. Πλατυγένους ἡ δωρεὰ ἀναδίνει, οὐχὶ εἰς διακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, ὡς κατὰ λάθος προείπομεν, ἀλλὰ εἰς διακοσίας ἑξήκοντα καὶ ἐπέκεινται.